

Rühm	Ligi nimi	Teaduslik nimi	Kaitsekate gooria	Punase nimestiku kategooria	Eritunnused	Elupaik	Täpsustatud elupaik/kasvukoht	substraat/pesa/vastsete asukoht	Parim määramisperiood	Sarnased liigid	Märkused	Leiukohtade arv EELISE andmetel
Imetajad	habelendlane	Myotis mystacinus	II kat	Puuduliku andmestikuga	Seljapool veidi läikiv tumepruun, kõhupool hallikas. Lennunahk mustjaspruun, veidi sinaka tooniga. Kõrv ja traagus on mustjaspruunid ning allosas mitte heledad (erinevus brandti lendlasest ja veelendlasest). Nägu mustjaspruun. Tagakäpad suhteliselt väikesed. Välimuse ja kehakuju poolest väga sarnane oma teisikliigi brandti lendlasega, kellest erineb pisut väiksemate mootmete, tumedama naha, hammaste ehituse ja isaste peenema suguti poolest.	mets, aed, park, lagendik, asula, koobas	Mitmesugustes puistutes, aedades, parkides, metsaservades ja lagendikel. Päeval puuõõnsustes ja inimeste elamute seinte vahel või katuse all. Mõnikord võivad talvituda ka vanades keldrites, muidu tehisiikes või looduslikes koobastes. Talvitumise ajal on nad enamasti pragudesse pugenud, harvem ripuvad vabalt seintel.		Juba septembris siirduvad talvituma.	Kuna nahkhiirlasi näeb peamiselt hämarikus või pimedas ning nad lendvad kiiresti ja kaootiliselt, siis on neid praktiliselt võimatu üksteisest eristada. Määrama saab hakata, kui leitakse puhkeseisundis nahkhiiri, kes püsib paigal või magab talveund. Habelendlane sarnaneb oma välimuselt ja eluviisilt väga Brandti lendlasele	Eestist on teda vähe leitud. Nad elutsevad kolooniatena, kuhu võib kuuluda mitmekümneid isendeid. Kõigi nahkhiirlaste määramist hõlbustab ultrahelidetektoriga helijalgede lindistamine, sest helisagedused ja salvestatud heligraafiku kuju on liigiti suhteliselt unikaalsed.	üksikud
Imetajad	nattereri lendlane	Myotis nattereri	II kat	Puuduliku andmestikuga	Keskmise suurusega. Värvuselt on ta seljapoolelt punakaspruun-hall, kõhupoolelt heledam, tihti valkjas määrdunud hall.	mets, park, asula	Metsades ja parkides, meelsasti vanades mahajäetud mõisaparkides. Päeval puuõõnsustes, põõngutel ja varemetes. Talvel suurtes mahajäetud mõisakeldrites.		Talveuni kestab oktoobrist märtsi-aprillini.	Kuna nahkhiirlasi näeb peamiselt hämarikus või pimedas ning nad lendvad kiiresti ja kaootiliselt, siis on neid praktiliselt võimatu üksteisest eristada. Määrama saab hakata, kui leitakse puhkeseisundis nahkhiiri, kes püsib paigal või magab talveund.	Eestis on Nattereri lendlane suhteliselt haruldane, teda on leitud rohkem vaid Kesk- ja Lääne-Eestist, paiguti ka põhjaramnikult ja Kagu-Eestist, kuid saartelt puudub täiesti. Kolooniad on enamasti väikesed, koosnedes 5...15 loomast. Kõigi nahkhiirlaste määramist hõlbustab ultrahelidetektoriga helijalgede lindistamine, sest helisagedused ja salvestatud heligraafiku kuju on liigiti suhteliselt unikaalsed.	vähe
Imetajad	kääbus-nahkhiir	Pipistrellus pipistrellus	II kat	Puuduliku andmestikuga	Kehapikkus kuni 3,5 - 4,5 cm. Värvuselt on ta selg, kõrvad ja lennunahk tumepruunid, kõhupool on natuke heledam.	mets, park, asula, veekogu	Lehtmetsades ja parkides, tihti ka elamute ja veekogude läheduses. Talvel aukudes ja õõnsustes nii ehitistes kui ka puudes.		Poegimiskolooniad maisjuunis, lendleb juulis-augustis, talvitub mujal	Kuna nahkhiirlasi näeb peamiselt hämarikus või pimedas ning nad lendvad kiiresti ja kaootiliselt, siis on neid praktiliselt võimatu üksteisest eristada. Määrama saab hakata, kui leitakse puhkeseisundis nahkhiiri, kes püsib paigal või magab talveund.	Eestis küllaltki harvakohatav ja levinud peamiselt ainult mandril. Kõigi nahkhiirlaste määramist hõlbustab ultrahelidetektoriga helijalgede lindistamine, sest helisagedused ja salvestatud heligraafiku kuju on liigiti suhteliselt unikaalsed.	keskmiselt
Imetajad	hõbe-nahkhiir	Vespertilio murinus	II kat	Puuduliku andmestikuga	Keskmise suurusega (kehapikkus kuni 4,8 - 6 cm). Karv on suhteliselt pikk, tihe ja lainjas. Selg tumepruun, kuid üksikute valgetipuliste karvade tõttu jätab mulje, nagu oleks ta kaetud heleda kirmega. Kõhualune on kollakashall või -pruun.	mets, niit, veekogu, asula	Tavaliselt künklikel metsa- ja niidumaastikel, ka kõrghoonetes. Samuti soometsades ja veekogude läheduses.		Talvitub oktoobrist märtsini s.t. et teda sel ajal Eestis ei ole.	Kuna nahkhiirlasi näeb peamiselt hämarikus või pimedas ning nad lendvad kiiresti ja kaootiliselt, siis on neid praktiliselt võimatu üksteisest eristada. Määrama saab hakata, kui leitakse puhkeseisundis nahkhiiri, kes püsib paigal või magab talveund.	Eestis ta ei talvitu. Kõigi nahkhiirlaste määramist hõlbustab ultrahelidetektoriga helijalgede lindistamine, sest helisagedused ja salvestatud heligraafiku kuju on liigiti suhteliselt unikaalsed.	keskmiselt
Soontaimed	täpiline sõrmkäpp	Dactylorhiza incarnata subsp. cruenta	II kat	Puuduliku andmestikuga	Lehed tumedate laikude või täppidega, eriti tipuosas, mis sageli sulavad ühte, tanuja tipuga, püstiselt kaldu, kuni 10 cm pikad ja 2 cm laiad. Õied väikesed, intensiivselt violetjas-purpurpunased tumedama joonisega. Kõrgus 15-30 cm.	niit	lubjarikastel soistel niitudel ja puisniitudel		juuni			keskmiselt

Amfiilid ja roomajad	järvekonn	Rana ridibunda	III kat	Puuduliku andmestikuga	Keha suur ja robustne, nahk mõnikord üsna näseline. Selg roheline või oliivkarva, tumedate täppidega. Ninamik terav. Kõlapõied hallikad, reite tagaküljed valkjad, helehallid või oliivkarva, tumeda marmorja mustriga.	veekogu, kallas	Tugevalt veega seotud, järvekonna leiab erinevate veekogude kallastelt ja veest. Armastab päksepaistelisi veekogusid ja peamiselt päevaaktiivne loom. Piirndades kus levila kattub veekonna või tigikonnaga eelistab jõgesid ja järvi (teised kaks liiki siis pigem väikeveekogudes). Mõnelpool võib kasutada ka riimveelisi veekogusid.		Rohelisi konni võib kohata enam vähem kogu vegetatsiooniperioodi vältel päikese paistelises veekogudes või nende kallastel. Nad on aktiivsed just päeval.	Tiigikonn ja veekonn. Järvekonn on üldjuhul suurem, väikeste tagajala põikõbrukestega ja pikkade jalgadega (kui reis selgroo suhtes küljele 90 kraadise nurga alla painutada siis kannad jäävad üksteise peale) ning tal on hallid kõlapõied. Kuna järvekonn annab tiigikonna ja veekonnaga hübriide, siis täie kindlusega on rohelised konnad määratavad vaid DNA testiga.		üksikud
Imetajad	lagrits	Eliomys quercinus	III kat	Puuduliku andmestikuga	Karvastik: seljal hallikaspruun, kurgualune, kõht ja käpad valged. Silmadest kõrvadeni kulgeb must vööt. Suured kõrvad. Pikad vurrud. Pikk, kolmevärviline saba: juurmise osa on pruunikas, ülejäänud osa must ning saba otsas on pikkadest karvadest moodustunud valge tutt. Looma tüvepikkus on 10-18 cm, sabapikkus 8-15 cm.	mets, võsa, asula, kivi	Elutseb leht- ja segametsades ning võsastikes, hea meelega ka inimese läheduses, eelistab kiviate ja -hunnikute lähedust.		Päevasel ajal enamasti magab ning toitu siirdub otsima õösel. Talveuni kestab oktoobrist aprillini. Juunis-juulis sünnib tavaliselt 3-5 paljast ja pimedat poega.	Kaelushiir (Apodemus flavicollis) - puudub silmavööt ja sabatutt, kõrvad ja silmad oluliselt väiksemad ja näol ei ole musta. Noor rändrott (Rattus norvegicus) - puudub silmavööt ja sabatutt, kõrvad ja silmad oluliselt väiksemad ja näol ei ole musta ja silmadel on noorloomale omane sinakas helk.	Peamiselt Lõuna-Eestis. Lehtede, karvade ja heinakõrtega vooderdatud keraja pesa ehitab ta kändudesse, puuõõnde, vanadesse lindude pesadesse ning samuti võib ta ehitada urge.	puuduvad
Imetajad	pähklinäpp	Muscardinus avellanarius	III kat	Puuduliku andmestikuga	Meenutab hiirt, aga saba on erinevalt hiirtest kohevate karvadega kaetud. Karvkate roostjaskollasest oranžikani, kõht on heledam kui selg. Silmad suured, kõrvad ümarad. Esijäsemetel on 4 ja tagajäsemetel 5 varvast.	mets	Leht- ja segametsades, alusmetsa põõsastes.		Talveuni oktoobrist maini.	Eestis väga haruldane, keda kindlalt nähti viimati 20. saj. alguses. Väga varjulise eluviisiga loom, aktiivne öösiiti. Kerajas pesa põõsastes või puuokste vahele umbes 1...2 m kõrgusel maapinnast. Pesamaterjaliks on süljega kokkukleebitud rohkõrred.	puuduvad	
Imetajad	pringel	Phocoena phocoena	III kat	Puuduliku andmestikuga	Keha voolujooneline, peaosalt ümar, koonuosa kehaast väheeristuv. Keha keskosas madal kolmnurkne seljauim. Seljapool ja küljed on mustad, roheka või violetse helgiga ning kõhupool on valge. Tüvepikkus on 1,3–1,9 m.	veekogu	Enamasti merede rannikulähedastes piirkondades, eriti merre suubuvate jõgede estuaarides, mõnikord siirduvad nad nende jõgede mandriossa.		Läänemeres paaritub augustis ja poegib aasta pärast juunis-juulis.	Valgekoon-delfiin, Eestis eksikülaalne. Erinevused - piirkonnas selgelt eristuv valge nn "delfiinoksis", seljauim sirpjalalt kõverdunud ja selle taga seljal valge laik.	Pringlid on suhteliselt arad loomad. Eestis võib neid kohata põhiliselt Saaremaa lääne- ja kirdeosa rannikuvetes. Paate ja inimesi pelgavad.	puuduvad
Selgrootud	rohe-tondihobu	Aeshna viridis	III kat	Puuduliku andmestikuga	65-67 mm, erkroheline rindmikuga, keskriindmiku vöödid laiad, laubal T kujulisest tähnist säilinud ülemine osa; isasel silmad sinised, emasel rohelised.	veekogu	Suuremate veekogude läheduses, lendab kõrgel, madalamale tuleb harva		Juunist-augustini	Metsa-tondihobu	Levinud üle-Eesti	vähe
Selgrootud	ristikukimalane	Bombus distinguendus	III kat	Puuduliku andmestikuga	Pikakarvaline ja üleni oliivkollane (väitingimustes võib tunduda helepruunina), välja arvatud must vööt tiibade vahel.	niit, joonobjektid, asula	Õiterikkad niidud, karjamaad ja kultuurrohumaad (eriti punase ristiku põllud), aga ka prahitaimikond (kasvavad tugeva inimhõljuga paikades nagu nt teeääred, jäätmaad, elamute jm hoonete ümbrus)		Aprill-august	Ei ole	Levinud üle-Eesti	üksikud
Selgrootud	jaanikimalane	Bombus humilis	III kat	Puuduliku andmestikuga	Väike kimalane. Üleni kollakashall, ilma värviliste triipudeta. Rindmik võib olla veidi pruunikam kui tagakeha. Tagakeha külgedel pole kunagi musti karvu.	niit	Kõrge rohuga õierikkad niidud		Aprill-august	Põldkimalane, samblakimalane	Andmed puudulikud	puuduvad
Selgrootud	samblakimalane	Bombus muscorum	III kat	Puuduliku andmestikuga	Keskmise suurusega kimalane. Üleni kollakashall, ilma värviliste triipudeta. Rindmik võib olla veidi pruunikam kui tagakeha. Rindmiku külgedel tiivalustel tumedad karvad. Tagakeha külgedel pole kunagi musti karvu.	niit	Kõrge rohuga õierikkad niisked niidud		Aprill-august	Põldkimalane, jaanikimalane	Andmed puudulikud	puuduvad

Selgrootud	sorokimalane	Bombus soroeensis	III kat	Puuduliku andmestikuga	Eestis elab kaks alamliiki. Ühel alamliigil, Bombus s. soroeensis, on rindmiku eesosa ja tagakeha teine lüli (tihti katkendlikult) kollane. Tagakeha musta võõti ääristab oranži triip, tagakeha tipp on aga valge. Teine alamliik, Bombus s. proteus, on must, tagakeha tipp valge – valget triipu võivad ääristada oranžid karvad. Ristumisel võivad alamliigid anda erinevalt värvunud järglasi.	muu	Üldlevinud (metsa-, niidu-, kultuur- ja prahitaimkond).	Pesad maa all (nt endised hiireurud)	mai-august	maakimalane, karukimalane, B. Cryptarum. Alamliiki Bombus s. soroeensis võib segi ajada enamuse mustade, kahe kollase triibuga liikidega: maa- ja karukimalane ning B. cryptarum. Erinevalt neist on sorokimalase tagakeha kollane triip tavaliselt selja keskosas katkenud ning tagakeha musta võõti ääristab oranži triip.	Levinud üle-Eesti	üksikud
Selgrootud	urukimalane	Bombus subterraneus	III kat	Puuduliku andmestikuga	Suur lühikarvaline kimalane, kelle rindmiku ees- ja tagaosas on pruunikaskollane triip (ees laiem, taga kitsam) ja tiibade vahel must võõt. Tagakeha eesosa samuti pruunikaskollane, millele järgneb must triip, tagakeha tipp koltunudvalge, paljudel lülid tagaservad pruunid.	niit, põld, asula	Eelistab avatud elupaika: õterikkad niidud ja kultuurrohumaad (eriti punase ristiku põllud), aga ka prahitaimkond.	Pesa pinnases, eelistab valmis avausi nt. hiireurud	Mai-august	Aed- ja nõmmekimalane. Urukimalast saab nõmmekimalasest eristada viimase lühikeste suiste ja ümara näokilbi kaju järgi. Erinevalt aedkimalasest on urukimalase tagakeha viimase lüli alaküljel kiukujuline kõrgendik. Mõnikord on tagakeha mustad triibud nii taandunud, et isast urukimalast on raske eristada ristkukimalasest – täpsem määramine toimub sel juhul genitaalide järgi.	Levinud üle-Eesti	üksikud
Selgrootud	tume-nõlvaoölane	Chersotis andereggii	III kat	Puuduliku andmestikuga	Tiibade siruulatus 25-32 mm. Tumepruunide eestibadega öölane, tiibadel on kaks musta laiku.	niit, nõmm	Kuiva, liigirikka taimestikuga klindialune niit, nõmmemaastik	Püütakse valguspüünistesse	Juuli lõpp-augusti algus	Sarnaseid liike on mitmeid, nendes eristamine esialgu keerukas	Pakri poolsaar	üksikud
Selgrootud	vareskaera-aasasilmik	Coenonympha hero	III kat	Puuduliku andmestikuga	Tiibade siruulatus 28–34 mm. Liblikas on tumepruunide tiibadega, tagatiiva servas kulgeb eri laiusega ja sakilise servaga kitsas valge triip.	niit, mets	Niisked niidud ja soised metsad	Lendavad taimestiku kohal	Juuni-juuli keskpaik	Kirju-aasasilmik	Üle Eesti	keskmiselt
Selgrootud	põhja-tõmmusilmik	Erebia embla	III kat	Puuduliku andmestikuga	Tiibade siruulatus 44-50 mm. Pruunikas liblikas kolme erisuures silmalaiguga eestilbade välisservas.	mets	Soised männikud	Lendab taimede kohal	juunist-augustini	Tumesilmik	Valga ja Põlva maakond	üksikud
Selgrootud	teelehe-mosaikliblikas	Euphydryas aurinia	III kat	Puuduliku andmestikuga	Tiibade siruulatus 30-46 mm. Võrkja tiivamustriga kahvatukollase tooniga liblikad; tagatiiva heledamal serval serval on mustade punktide rida.	niit, soo	niisked niidud, nõlvasood, loopealseste niisked piirkonnad.	Lendavad aeglaselt taimestiku kohal, sageli õitel toitudes ja puhates	mai lõpp-juuni keskpaik	Suur-mosaikliblikas ja võrkliblikad	Mitmes kohas üle Eesti	vähe
Selgrootud	suur-mosaikliblikas	Euphydryas maturna	III kat	Puuduliku andmestikuga	Tiibade siruulatus 38-46 mm. Tiibade muster võrkjas, kontrastne punaka tooniga. Tagatiival puudub mustade punktide rida.	mets	Raiesmikega segametsad, kus järelkasvus esineb saar.	Lendavad sihtidel ja teeservades, samuti metsalagendikel, sageli õitel toitudes	juuni algus-juuli keskpaik	Teelehe-mosaikliblikas ja võrkliblikad	Mitmes kohas üle Eesti	üksikud
Selgrootud	laanekuklane	Formica aquilonia	III kat	Puuduliku andmestikuga	Kuklakarvastik ainult kuklanurkadel, pesad lähestikku, moodustab suuri asurkondi.	mets	Hämarad okas- ja segametsad	Okastest kuhilpesad, sageli suured, kõrgusega kuni 180 cm.	Aastaringelt	Kõik 7 metsakuklaseliiki, kõige sarnasem palukuklaselasega	Levinud Ida - Eestis	vähe
Selgrootud	karukuklane	Formica lugubris	III kat	Puuduliku andmestikuga	Karvastik tihe kogu kehal, moodustab kuni 10 pesalisi asurkondi.	mets	Hämarad okas- ja segametsad	Keskmisel okastest kuhilpesad, kuni 1 m kõrgused.	Aastaringelt	Kõik 7 metsakuklaseliiki	Harva üle Eesti	vähe
Selgrootud	veerekuklane	Formica nigricans	III kat	Puuduliku andmestikuga	Karvastik tihe kogu kehal.	mets, niit, kivi	Valgusrikkad puistud, puisniidud, pangad.	Eraldi asuvad pesad, kuhilad väikesed	Kevad-, suve-, sügisperiood	Liivakuklane (Formica pratensis)	Väga harva Lääne- ja Põhja-Eestis	üksikud
Selgrootud	palukuklane	Formica polyctena	III kat	Puuduliku andmestikuga	Karvutu sipelgas, moodustab kuni 30 pesalisi asurkondi, pesad lähestikku.	mets	Palumetsad, männi ja kuuse segametsad	Kuni 120 cm kõrgused pesad, kuhilad grupiti, moodustab kuni 30 pesalisi asurkondi	Aataringelt	Laanekuklane	Levinud üle Eesti	keskmiselt
Selgrootud	liivakuklane, salukuklane	Formica pratensis	III kat	Puuduliku andmestikuga	Tihe karvastik kogu kehal, pesad väikestes gruppides.	mets	Metsaservad ja valgusrikkad okasmetsad	Kuni 50 cm kõrgused pesad kuni 5 gruppides	Aataringelt	Veere kuklane	Hõredalt üle Eesti	keskmiselt
Selgrootud	arukuklane, metsakuklane	Formica rufa	III kat	Puuduliku andmestikuga	Tagsihoidliku karvastikuga, pesad väikestes gruppides.	mets, aed, asula	Metsaservad ja valgusrikkad okasmetsad, kodaiaid, mesilad, hooned	Kuni 70 cm kõrgused pesad kuni 5 gruppides	Aataringelt	Laane- ja palukuklane, kuid nendest suurem	Arvukaim liik üle Eesti	keskmiselt
Selgrootud	kännukuklane	Formica truncorum	III kat	Puuduliku andmestikuga	Tugeva, püstise karvastikuga kuklastest väiksem punane sipelgas.	mets	Metsaservad ja valgusrikkad okasmetsad	Kuni 40 cm kõrgused kuhilpesad 2-3 pesaliste gruppides	Aataringelt	Iseloomilik punane väike karvane kuklane	Vähearvukas liik üle Eesti	vähe

Selgrootud	hännak-rabakiil	Leucorrhina caudalis	III kat	Puuduliku andmestikuga	29-32 mm, isane tume, valge lauba ja valgete sabalisanditega; Tagakeha tipus jämenev, eesosas laia sinakashalli varjundiga, tiivatäpp valge, lennul hästi vaadeldav. Emane must, tagakeha tipusos laienenud, tagakeha eesmistele lülide seljaosas kollakaspruunid laigud; tiivatäpp must, heleda tipupoole osaga.	veekogu	Elab väikestes järvedes või suuremate järvede madalaveelistes soppides.	Ei lenda koorumisveekogust kaugemale	Mai- lõpp -juuni	Valgelaup-rabakiil	Levinud üle Eesti, sagedamini kohatav Kagu-Eestis	vähe
Selgrootud	suur-rabakiil	Leucorrhina pectoralis	III kat	Puuduliku andmestikuga	30-33 mm, isane mustjaspruun, sabalisandid tumedad, tagakeha 7. lüül suur kollane laik, eesmistele laigud tumedamad. Emasel tagakeha lülide selgmisel poole suured kollased laigud.	veekogu	Elab väikestes järvedes või suuremate järvede madalaveelistes soppides.	Ei lenda koorumisveekogust kaugemale	mai- lõpp -juuni	väike- ja punakas-rabakiil	Levinud üle Eesti, sagedamini kohatav Kagu-Eestis	keskmiselt
Selgrootud	sõõrsilmik	Lopinga achine	III kat	Puuduliku andmestikuga	45-50 mm, pruun, nii ees- kui tagatibade servades suurte silmlaikude rida.	mets, niit	Metsaliik, niisketes leht- ja segametsades ning puisniitudel. Eelistab lennata varjus.	Ei lenda elupaigast kaugemale.	juuni algus - juuli lõpp	harilik tumesilmik, kesasilmik, tõmmusilmikud	Levinud üle Eesti	keskmiselt
Selgrootud	suur-kuldtiib	Lycaena dispar	III kat	Puuduliku andmestikuga	31-41 mm, isane erkpunaste tiibadega, kõigil tiibadel kitsas must kesktahn. Emase tagativad peaaegu mustad, oranžika servisega, eestiibadel suured mustad tähnid.	niit, mets	Elavad niisketel niitudel ja metsaservades. On head lendajad ja neid võib kohata ka väljaspool elupaika	Lendab elupaigast ka kaugemale	juuni keskpaik - juuli lõpp	isane valgetäpp-kuldtiib, emane leek-kuldtiib	Levinu üle eesti	vähe
Selgrootud	nõmme-tähniskitiib	Maculinea arion	III kat	Puuduliku andmestikuga	Tagatiiva alakülj sinise tooniga.	nõmm, niit	Kuivalembene liik. Elab liivikutel, nõmmedel ja loopealsetel.	Lendab elupaigas ja sealt kaugemale ei lähe.	juuni keskpaik - juuli lõpp	Ei ole	Varem levinud üle eesti, praegu väga lokaalselt erinevates paikades	vähe
Selgrootud	rohe-vesihobu	Ophiogomphus cecilia	III kat	Puuduliku andmestikuga	50-60 mm, emane ja isane suhteliselt sarnase välimusega; rindmik ereroheline, kitsaste mustade triipudega; tagakeha must seljal ja kõhul kollaste pikike laikudega; sabalisandid heledad; emase kuklal kaks hambulise tipuga jätket. Anaalsilmus tagatiibadel kahe suluga.	veekogu, joonobjekt	Elab väikestes metsaojades ja jõgede madalaveelises osas. Sageli kohatakse neid metsateedel.	Metsateedel ja metsi läbivate jõgede ja ojade läheduses.	Mai-august	Näps-jõghobu	Levinud üle Eesti	vähe
Selgrootud	hahkkarusiane	Phragmatobia luctifera	III kat	Puuduliku andmestikuga	Tiibade siruulatus 31-38 mm. Mustja põhitooniga, tagatiiva kannaosas ja tagakeha tagumine pool kollased.	nõmm	Liivikud	Lendab hämarikus	Juuni	Sarnaseid liike ei ole	Põhja-Eesti ranniku liivikutel ning lüüdetel	üksikud
Soontaimed	must tuhkpuu	Cotoneaster niger	III kat	Puuduliku andmestikuga	Puittaim. Lehed tuhmid, pealt noorena karved, alt viltjad, munaja kujuga, 2-5 cm pikad. Oied roosad, 3-12 kaupa kuni 1,5 cm pikkustel raagudel. Valminud viljad mustad, sinaka vahakirmega. Kõrgus 50-250 cm.	niit, mets, kivi, võsa	Lubjarikastel niitudel, loometsades, kibusel pinnasel, kadastikes.		juuni		Harva Põhja-Eestis ja Muhemaal.	vähe
Soontaimed	niitjas penikeel	Potamogeton filiformis	III kat	Puuduliku andmestikuga	Veesisene taim. Vars haruneb tugevasti tavaliselt alaosas. Vars enam-vähem ruljas, niitpenike. Lehed tõmbi tipuga, noored lehetuped peaaegu kogu ulatuses toruks kokku kasvanud. Kõrgus 10-30 cm.	turbaauk, veekogu	Turbaaukudes, kraavides, järvedes, aeglase vooluga jõgedes.		juuni-august			üksikud
Veeselgrootud	laiujur	Dytiscus latissimus	III kat	Puuduliku andmestikuga	Pikkus 36-44 mm. Pruunikas-mustad, keha väga lai, kattetiivad laia servisega. Suised, laubatahnid, esseele ja kattetiibade servad kollased.	veekogu	Igasugused veekogud	Vees, öösel ka lendamas	aprill-juuni, august-oktoober	Sarnaseid liike ei ole	Kogu Eestis	vähe
Kalad	hink	Cobitis taenia	III kat	Puuduliku andmestikuga	Kuni 14 cm madu meenutav kala. Üldiselt kahvatukollane, kaetud pruunide laikudega (muudab värvi vastavalt elupaigale). Silmad kõrgele. 3 paari poiseid.	veekogu	selgeveeline ja madal järve üldiselt kahvatukollane, kaetud pruunide laikudega (muudab värvi vastavalt elupaigale). Silmad kõrgele. 3 paari poiseid.	koeb maist-juulini veetaimede vahel.			Õise eluviisiga.	keskmiselt
Kalad	vingerjas	Misgurnus fossilis	III kat	Puuduliku andmestikuga	Kollakaspruuni seljaga musta-kollasetriibuliste külgedega ja pruunide ümmedega penikee kala (15-18 cm pikk). Suu juures mitu paari lühikesi tumedaid jätkeid (poised). Saba on ümardunud.	veekogu	soostunud kallastega jõgi, mudase põhjaga järve		koeb aprilli lõpus ja mais	Trulling - temal selg ja küljed hallikaspruunid või pruunid suurte tumedate korrapäraseid laikudega.	Peamiselt Peipsi vesikonnas.	vähe

Linnud	tõmmuvaeras	Melanitta fusca	Illkat	Puuduliku andmestikuga	Aastaringsest sarnase välimusega. Isaslinnu keha sügavmust, nokk oranž. Emaslind tuhmpruun, beežika põsega. Iseloomulik on valge tiivaküüdis.	rannik	Rannikumeri		Arvukaim kevadrändel.	Mustvaeras - isaslinnul nokk kollane. Emasel rohkem beeži põsel. Üleni tume lind.		keskmiselt
Mardikad	must-seenesultan	Oxyporus mannerheimi	Illkat	Puuduliku andme	7-10 mm, lühitiibase välimus, läikiv-must, jalad ja tundlad osaliselt roostekarva, pea rindmikust laiem.	mets	Metsad kus kasvab puravikke	Piisavalt ussitanud puravikes, eriti kasepuravikes, raputamise peale põgeneb viljakehast; ka muud seened, näiteks tatikad	Maist-augustini	Sarnaseid liike ei ole, lähiligid on oranžika mustriga	Kagu-Eesti, Üksikud leiud Raplamaalt ja Pärnumaalt	üksikud
Kalad	tõugjas, harilik tõugjas	Leuciscus aspius	Illkat	Puuduliku andmestikuga	Selg hallikassinisest tumeroheliseni, küljed hõbedased (vanematel kollakad), kõht valge. Sabauim suure väljalõikega, pärakuim nõgusa välisservaga. Silmad hõbedased või kollakad.	veekogu	jõgi, suurem järv, madala soolsusega merelaht.		toitumisaeg mai-oktoober	Säinas - pärakuime serv on sirge. Turb - tema pärakuime välisserv on aga kumera lõikega.	Peamiselt Peipsi vesikonnas.	vähe